

Het kunstwerk De Bijentafel aan het Rietlandpark werd bij de opening ervan in 2004 met veel enthousiasme onthaald. Voortaan zouden de bijen van de bijentafel alle bloemen in de omgeving bezoeken en het verzamelde stuifmaal naar hun korven brengen. Een mooi idee, maar gebeurde dat ook? En hoe gaat het eigenlijk met de bijen?

De bijen zijn dood

tekst: Michel van Dijk
foto: Kees Hoogveen

Freddy Kreiter, imker van imkervereniging Waterland, houdt tegenwoordig zijn hart vast als hij tijdens de eerste lentedagen zijn bijenkasten openmaakt. Dit jaar was het opnieuw raak. Zitten er normaal gesproken veertig- tot zestigduizend bijen in een kast, nu zijn dat er niet meer dan tweehonderd. De rest is spoorloos verdwenen. Van de zeven bijenkorven die Kreiter bezit, heeft hij er daardoor nog maar één over. De rest van de bijen is dood. De verdwijniekte, zo noemen imkers dat. Niemand weet hoe het komt maar vermoedelijk is het een combinatie van de faraomijt en een nog onbekend virus die allebei de laatste jaren de Europese bijenkolonies het leven zuur maken. Een dodelijke combinatie, weet Kreiter.

Het is geen leuk begin van het nieuwe jaar. Een jaar waarin Kreiter de nieuwe imker is van de bijen van de bijentafel aan het Rietlandpark. De vorige imker, Jos Holleman, is twee jaar geleden overleden en sindsdien is de bijentafel door geen enkele bij meer bezocht.

Het bijenavontuur begon in 2004. Het leek beeldend kunstenaar Frank Mandersloot, de bedenker van het kunstwerk, een mooi idee om de gestapelde tafels te verlevendigen met levende have. De meeste imkers die hij van zijn plannen probeerde te overtuigen, vonden het een onverantwoorde locatie om bijen te houden, maar

Mandersloot hield vol. En Holleman wilde de uitdaging wel aangaan. Maar eigenlijk waren bijen op een zo dichtbij de snelweg gelegen plek vanaf het eerste begin geen succes, weet Kreiter die daar regelmatig met Holleman over heeft gesproken.

Dat komt door de permanente stroom auto's die de hele dag de Piet Heintunnel in- en uittrazen. De windturbulentie die deze auto's teweegbrengen, stijgt en desoriënteert de bijen. Een deel ervan verdwaalt of wordt weggeblazen en voor een ander deel vormt de turbulentie een onneembare hindernis op weg naar de bloemen en planten in de buurt. De oversteek van de bijentafel naar de andere kant van de snelweg gelegen spoorwegberm, die in het voorjaar vol staat met bloeiende en geurende brem, is voor de meeste bijen bijvoorbeeld niet te doen.

Onveilig

En er is nog iets. Want de bijentafel is stuk. Zo doet de afstandsbediening van de trap die naar de bijentafel leidt het niet naar

behoren. Ook liggen de elektrische kabels, waarmee de hydraulische tafels waarop de korven staan kunnen worden aangestuurd, deels onder water. De situatie op de bijentafel is momenteel onveilig, vertelt Hans Hasenbos, die sinds 2009 vanuit het stadsdeel Zeeburg projectleider is van de bijentafel. Niemand kan de tafels daarom nu betreden, ook de imker niet.

Op dit moment heeft het stadsdeel een aannemer de opdracht gegeven de reparatieklus uit te voeren. Hoe lang dat gaat duren is niet duidelijk. Het is dus zeer de vraag of de bijentafel dit jaar nog nieuwe bijen gaat zien. Eerst moet de tafel worden gerepareerd en dan moet imker Kreiter ook nog voldoende bijen hebben om aan het werk te kunnen. Net als Holleman durft hij de uitdaging wel aan, maar niet tot in lengte van dagen. Hij geeft het experiment één of twee bijenseizoenen de kans. Als de bijen dan nog steeds hun draai niet kunnen vinden houdt het wat hem betreft op. En kunnen er geen bijen leven op de bijentafel. ◀

Eigenlijk waren bijen op een zo dichtbij de snelweg gelegen plek vanaf het eerste begin geen succes

advertentie

De7 Provincien
design • bouwkundig ontwerp • uitvoering • bemiddeling o.g.

www.ydesign.nl 020-419 39 38 KNSM laan 867 1019 LK Amsterdam